

A Survivor's Story : Chiman Saeedpour

سرگذشت یک بازمانده: چیمین سعیدپور

چیمین در اردیبهشت
۱۳۸۵ با عکس‌های
دوران کودکی خود.
عکس بالا سمت
راست - دکتر
مانوئل دومینگوئز از
هیأت کارشناسان
سازمان ملل متحد -
۱۳۶۶

چیمین تنها یکسال داشت که روستای او "آلوت" واقع در غرب ایران، در تاریخ ۲۷ فروردین ۱۳۶۶ مورد حمله با گاز خردل قرار گرفت. مادر و خواهر او چند روز بعد در یکی از بیمارستان‌های تهران در گذشتند و پدرش نیز به سختی مجروح شد. چیمین پس از سه ماه بستری در بیمارستان به روستای خود بازگشت. او در طی سالهای بعد مشکلات تنفسی و چشمی جدی پیدا کرد که منجر به چندین عمل قرنیه شد که متأسفانه ناموفق بودند. مشکلات چشمی و سرفه‌های مداوم چیمین را ناچار به ترک مدرسه نمود.

در حال حاضر چیمین از مشکلات روحی به خاطر آن حادثه و همچنین آثار زخم‌های شدید روی بدنش رنج می‌برد. او هر روز داروهای مختلفی از جمله اسپری‌های تنفسی و قطره‌های چشمی مصرف می‌کند تا با درد، سرفه‌های مداوم و دیگر عوارض ناتوان کننده ایجاد شده به خاطر مواجهه ۲۰ سال پیشش با گاز خردل، مبارزه کند.

چیمین پیامی برای دنیا دارد، پیامی که او را واداشت در مرداد ۱۳۸۴ به ژاپن سفر کند تا آن را در مراسم بزرگداشت قربانیان بمباران اتمی هیروشیما به دیگران برساند: جهانی بدون جنگ و سلاح‌های شیمیایی تنها آرزوی من است.